

[P. Andersen.]

ene har Regeringspartierne Flertal; i det andet har de Konservative og Venstre Flertallet. Man skulde altsaa mene, at der var den størst mulige Betyggelse med Hensyn til Rigsdagens Indflydelse paa denne Sag, idet det staaar ethvert af Partiernes Repræsentanter i Finansudvalget frit for at føre en saadan Sag frem i et Partimøde og gøre Partiets Stilling i Finansudvalget afhængig af, hvad et saadant Partimøde maatte bestemme. Der er den frieste Adgang for Rigsdagen til at gøre sig bekendt med og faa Indflydelse paa hele denne Sag.

Men dertil kommer, at Rigsdagen har valgt 4 Rigsdagsmænd ind i Radioraadet, en Repræsentant for hvert Parti. Jeg vil jo mene, at hvis disse 4 Rigsdagsmænd, hvoraf jeg, som bekendt, er den ene, overhovedet skal have nogen Adkomst til at sidde i Radioraadet, maa det være, fordi de skal varetage Rigsdagens Interesser i de Spørgsmaal, som kommer til Behandling der, og vi vil jo ogsaa, bortset naturligvis fra den Forpligtelse, vi har til at bevare Tavsshed om de Forhandlinger, der føres i Radioraadet, altid ved given Lejlighed kunne gøre Indsigelse i Radioraadet og erklære, at en Sag har Betydning og Interesse for Rigsdagen, og at vi derfor maa forbeholde os at faa den frem for Rigsdagens Forum. Men der ligger ogsaa heri for Rigsdagen en Betyggelse med Hensyn til de Forhold, som allerede bestaar, saaledes at naar man ogsaa tager den Ting i Betragtning, vil Nødvendigheden af Gennemførelsen af et saadant Lovforslag ikke være indlysende.

Det ærede Medlem motiverede bl. a. Forslaget med en Henvisning til, at Formanden for den Kommission, der har udarbejdet det Udkast, som er blevet forelagt Radioraadet, ikke vilde underskrive dette Udkast, idet han betragtede sig som Regeringens Repræsentant. Jeg maa dog dertil bemærke, at den paagældende jo har underskrevet den Betænkning eller det Udkast, som er kommet frem for Radioraadet, og at der saaledes ikke længere er nogen Anledning til at gøre Bemærkninger om denne Sag.

Naar det ærede Medlem vil have en anden sagkyndig Udtalelse frem end den, der foreligger gennem den Kommission, som har udarbejdet det Udkast, som man fra alle Sider erklærer er et smukt og godt Stykke Arbejde, ja, saa maa denne sagkyndige Indstilling jo hentes udefra. Saa vidt man har faaet oplyst, eksisterer en saadan Sagkundskab ikke i Danmark, naar

man bortser fra den Sagkundskab, som allerede har haft med Forslaget at gøre, og saa vil man altsaa komme til at staa over for et Valg. Skal man vælge den Indstilling, som er kommet fra det Udvalg, som Statsradiofonien har nedsat, der har gjort sine Studier ude omkring i Verden paa de Stationer og de Udsendelsessteder, som man har der, og som er anerkendt som noget af det bedste, eller skal man snarere slutte sig til den Anskuelse, som maatte blive Resultatet af Udtalelser af Mennesker udefra, som ikke har nogen synderlig Indsigt i de Forhold, der eksisterer i Danmark, i hvert Fald ikke i saa afgørende en Grad? Det maa jo blive Spørgsmaalet. Det er her, Medansvaret kommer til at ligge.

Jeg ved ikke — men det synes jo at maatte blive Resultatet at de Udtalelser, som den ærede Ordfører fra Forslagsstillerne fremkom med —, om man vil være mere glad ved at staa over for et Valg mellem 2 Indstillinger end ved eventuelt at følge den Indstilling, der foreligger, med de Bemærkninger, som man maatte finde Anledning til, efter at de Undersøgelser, som man kræver foretaget, er sket og alle Sikringsforanstaltninger for øvrigt er taget. Man kommer jo, det ved det ærede Medlem lige saa vel som jeg, ikke her til at staa i en Tvangssituation som den, der var skabt, da Stærekassen blev opført, hvor det paa Forhaand af Ministeren var afgjort, hvem der skulde være Arkitekt, saa man kommer til at staa betydelig mere frit. Men, som sagt, hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, har mit Parti ikke principielt noget derimod at indvende, og vi skal ikke have noget imod, at Sagen føres til videre Behandling i et Udvalg.

Hans Jacob Sørensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige dette Lovforslag Velvilje, og jeg kan sige, at vi i Kraft af denne Velvilje gerne vil arbejde med paa, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov. De formelle Ændringer, der muligvis skal til for at give den rette praktiske Form, kan vi sagtens finde og enes om i det kommende Udvalg.

Steen: Det foreliggende Lovforslag er kort, let overskueligt, og jeg synes, man har Lov til at tilføje: ogsaa saa nogenlunde overflødig. Det Spørgsmaal, det rejser: hvorvidt Rigsdagen vil faa Anledning til at tage Stilling til Opførelsen af en Radiofonibygning eller ikke, og videre, hvorledes denne Bygning skal være, og hvad den maa koste — det Spørgsmaal har de ærede Forslags-